

Térden állva köszöntünk, doroszlói szép Szűz Mária! A doroszlói Kisasszony-napi búcsú 2019-ben

Amikor Szűz Mária a környéken megjelent, lábával megérintette a földet, azon a helyen forrás fakadt és csodatévő, gyógyító víz buggyant elő. Így eredezteti a nép hite a doroszlói Szentkutat, melyhez mai napig ezrek vándorolnak el a lelki és testi gyógyulás reményében Kisboldogasszony napján. Ma ez Délvidék legnagyobb búcsújáró helye.

Doroszló Árpád-kori település, plébániáját 1313-ban említik a források. A török idők pusztításai nyomán elnéptelenedett, 1752-ben telepítették újra. 27 vármegyéből érkeztek ekkor ide a lakosok, a legtöbben Tolna megyéből, a falu tájnyelvére ezért a dunántúli dialektus a jellemző. Bár az idők folyamán változott a nemzetiségi arány, még mindig a magyarok adják a település lakóinak többségét.

A falutól délre eső Szentkút azonos azzal a hellyel, amit a középkorban Bajkút néven említenek a források, először 1382-ben, mikor Lajos király a községet az óbudai klarissza apácáknak adományozta. A település és a kút neve jelzi, hogy hely már ebben a korban is gyógyító erejű forrásnak számított, amelyet valószínűleg sokan felkerestek. Bár a török időkben a település elnéptelenedett, a szent kutat a környékeliek továbbra is látogatták, a lelki gondozást bosnyák ferencesek látták el.

Az újratelepülés után már csak Szentkútként emlegetett helyen az első csodás gyógyulást 1792-ben jegyezték fel, mikor Záblóczki János gombosi lakos álombéli sugallat hatására elzarándokolt a forráshoz, megmosta szemhéját és visszanyerte látását. A csodás gyógyulás híre futótűzként terjedt el, ezután egyre többen és többen zarándokoltak el ide a testi bajból való felépülés reményében. Máig több, mint nyolcvan csodás gyógyulást tartanak számon.

Ebben az esztendőben is megtelt a kegyhely környéke, zarándokok érkeztek gyalogosan, kocsikkal és buszokkal, keresztalják vagy magányos búcsújárók. Az ez évi zarándoklat témája: *Eucharisztia az úton lévő embereknek szóló ajándék* volt. A magyar mellett misét tartottak horvát, szlovák és német nyelven is, természetes módon igazodva a térség katolikusainak nemzetiségéhez.

Régebbi beszámolók mindig kiemelten említették a búcsúra igyekvők népviseletének színes

Írta: Kürtössy Péter

2020. szeptember 08. kedd, 00:00 - Módosítás: 2020. szeptember 08. kedd, 14:39

forगतagát. Sajnos mára ez erősen megkopott, de a figyelő szem még észrevehetett néhány, ruháját büszkén viselő doroszlói, gombosi, ludasi leányt vagy asszonyt.

A szentmise előtt és után is számos érdekes mozzanat ragadja meg a figyelmet. A hímezett, gyakran -magyar- feliratos lobogókat az asszonyok viszik, míg színes virágkoszorúkkal díszített keresztet a férfiak. A Szentkút melletti Mária szobrot és környékét virágerdő borítja, a búcsújárók hálaajándéka ez Mária segítségért. A kútnál egyébként is nagy a forgalom. Ki csak iszik belőle néhány kortyot, ki fájós testrészeit meg is mossa benne, különösen a rosszul látók törölgetik szemüket hosszasan. A forrásból kifolyó víz egy kis medencébe csorog, melyben mezítláb emberek követik egymást sorra, és remélik fájdalmuk enyhülését, a gyógyulást. Úgy tartják, csak akkor hatásos, ha a lábfürdő után nem törlik le a vizet, hagyni kell, hogy az áldott Nap sugarai végezzék el a szárítást. Még többen vannak azok, akik haza is visznek belőle. Sorra telnek meg a műanyag vizes palackok, jó ez gyomorfájásra, vihar ellen, de állatok gyógyítására is. A környező fák leveleiből számos búcsújáró szakít egy-két ágat, s viszi haza magával. Egy kucorai asszony szerint -aki édesanyjától hallotta és tanulta- a hársfa ágát mindig „Szűz Mária lábánál kell szedni. A gyermek párnája alá kell tenni, s akkor nem fél az éjszaka.” Régebben a forrás környékén a gyógynövényeket is összeszedték, mert úgy vélték, annak még nagyobb itt a hatóereje. Most ilyet nem látni. A vásári forगतag a búcsú méreteihez illő, kegytárgyak árusítói elkülönülnek a világi búcsúfiát árulók sátraitól. A kicsi szobrok, medálok, olvasók és katolikus naptár mellett sokan veszik a szentelt gyertyát, melyek egy részét itt meggyújtják, másik részét hazaviszik, mert Bácskában és Bánátban is úgy tartják, hogy vihar idején doroszlói búcsús gyertyát kell égetni, mert akkor nem csap a házba a villám.

A mise végeztével lassan kiürül a tér. A búcsús „körösztek” lélekben megerősödve, a szent kút gyógyító vizével és vásárfiával felpakoltan útra kelnek azzal a fogadalommal, hogy Mária segítségével következő évben újra elzarándokolnak hozzá:

Indulunk Szűzanyánk szent orcához,

A bűnösök kegyes oltalmához.

Ha lettél bűnösök szószólója,

Siess Anyánk, oltalmunkra!

Ó, angyalok ékes királynéja,

Dicső mennyországnak Nagyasszonya,

Mint a kis Bernadett,

Térden állva köszöntünk,

Doroszlói szép Szűz Mária!

Felhasznált irodalom:

Barna Gábor- Bálint Sándor: Búcsújáró magyarok. A magyarországi búcsújárás története és néprajza Szent István Társulat. Budapest, 1994.

Bárth János: Adalékok a jugoszláviai magyarság búcsújáró hagyományainak ismertetéséhez. In: Fejős Zoltán- Küllös Imola (szerk.): Vallásosság és népi kultúra a határainkon túl. A magyarságkutatás könyvtára II. Vallási néprajz 4. 227-245. Budapest, 1990.

Raj Rozália- Nagy István: Bajkúti Szűz Mária, könyörögj érettünk! Római Katolikus

Írta: Kürtössy Péter

2020. szeptember 08. kedd, 00:00 - Módosítás: 2020. szeptember 08. kedd, 14:39

Plébániahivatal, Tóthfalu, 1993.

Forrás:

Térden állva köszöntünk, doroszlói szép Szűz Mária!

<https://www.petofiprogram.hu/hirek/terdenallvakosztunkdoroszloiszepszuzmaria>